

VASÁRNAPI ISKOLA SEGÉDSZERVEZETI TOVÁBBKÉPZÉS

A tanulás és a tanítás tantételei

Az evangélium tanulásának és tanításának alapvető céljai az egyházi gyűléseken és az otthonokban, hogy segítsenek kifejleszteni a Jézus Krisztusba vetett bizonyosságokat, és hogy megerősítsék a családokat. A következő evangéliumi tantételek megértése és alkalmazása segíteni fog a tanároknak, a vezetőknek és a szülőknek, hogy hatékonyabban tudják ellátni a szent kötelességeiket:

1. „Megragad[ni] Isten szavát” (Hélamán 3:29). Az evangéliumi tanítása és tanulása akkor a leghatékonyabb, amikor az a Szentlélek sugalmazásával a visszaállított evangélium tanaira és tantételeire összpontosít, ahogyan azok a szentírásokban, az utolsó napi próféták tanításaira és az egyházi kiadványokban megtalálhatóak (lásd Alma 31:5; János 1:1; Hélamán 5:12; T&Sz 11:21, 52:9, 18:34–36; Alma 32:21, 37:11; Rómabeliek 10:17; *Tanítási kalauz* [2001], 5. o.).
2. „Evangéliumomat prédikálj[ák] a Lélek... által” (T&Sz 50:14). Az egyházban vagy az otthonban előforduló legfontosabb és leghatékonyabb tanítás, tanulás és táplálás az, amit a Szentlélek hatásával az egyénekkal közlünk (lásd János 14:26; T&Sz 42:14, 46:2, 8–9; Alma 17:2–3; T&Sz 84:85; *Tanítási kalauz*, 5–6. o.).
3. „Törekedjete a tanulásra, méghozzá tanulmányozás és hit által is” (T&Sz 88:118). A hit azt jelenti, hogy „olyan dolgok[ban] reménykedtek, melyek nem láthatók, de igazak (Alma 32:21), továbbá a hit „gyakorlatba ültetett tantétel” (*Lectures on Faith* [1985], 1. o.). Akkor lesz igazán ihletett a tanítás és a tanulás, amikor a tanár és a tanítvány a tanított tanok és tantételek szerint élnek és cselekszenek (lásd János 7:17; T&Sz 88:77; 2 Nefi 25:23; Alma 32:27; Hélamán 15:7; 3 Nefi 27:21–22; Ether 2:16–25, 3:1–6; *Tanítási kalauz*, 6–7. o.).

A következő irányelvekért lásd az *Útmutató a vezetőknek: Tanítsd jobban az evangéliumot!*, 4–5. o.

„Eligazítást adni minden újonnan elhívott tanárnak

„Az egyházközségi papsági és segédszervezetek vezetői találkoznak minden, a szervezetükben újonnan elhívott tanárral, lehetőleg még mielőtt a tanár első leckéjét tanítja, hogy rövid eligazításban részesítsék. Az eligazítás részeként a vezetőnek a következőket kell tennie:

- Segít a tanárnak megérteni a tanításra való elhívás fontosságát.
- Megbeszélik a hatékony tanítás alapelveit, melyeket az „Evangéliumi tanítás és vezetés” című rész tartalmaz az *Utasítások egyházi kézikönyve*, 2. könyv 299–319. oldalán.
- Megbizonyosodik arról, hogy a tanár megkap minden szükséges anyagot ahhoz, hogy sikeresen tanítson, beleértve a leckék anyagát és a beiratkozó listát azokról a tagokról, akik az osztályba tartoznak.
- Megbizonyosodik arról, hogy a tanár kapott példányt az „Evangéliumi tanítás és vezetés” című részből az *Utasítások egyházi kézikönyve*, 2. könyv kiadványból, és a *Tanítás, nincs nagyobb elhívás* című könyvből. Röviden áttekintik ezeket az anyagokat, hogy segítsen a tanárnak megérteni, hogyan használhatja ezeket hatékonyan.
- Tájékoztatja a tanárt a gyülekezeti könyvtárban megtalálható egyházi kiadványokról és anyagokról.
- Tájékoztatja a tanárt a továbbképző gyűlésekről (lásd 7–9. oldal). Elmagyarázza ezen gyűlések hasznosságát. Buzdítja a tanárt, hogy vegyen részt ezeken.
- Tájékoztatja a tanárt az evangéliumi tanítás tanfolyamról (lásd 10. oldal).
- Felajánlja a folyamatos segítségét.

- Buzdítja a tanárt, hogy keresse őt fel személyesen legalább egyszer negyedévenként, hogy tanácskozzanak a tanár elhívásáról (lásd „Tanácskozás a tanárokkal”, 5--6. oldal).

Miután egy újonnan elhívott tanár megtartotta első leckéjét, a vezető lépjen vele kapcsolatba, hogy válaszoljon kérdéseire, és buzdítást adjon.

Folyamatos támogatás minden tanár részére Tanácskozás a tanárokkal

A papsági és segédszervezetekben a vezetőket kijelölik, hogy egy bizonyos tanárral együttműködjenek. Például az Elemi iskola elnökségének egy tagját kijelölhetik, hogy működjön együtt azokkal, akik 8 és 11 év közötti gyerekeket tanítanak. Az elderek kvóruma elnökségének egy tagját kijelölhetik, hogy működjön együtt a kvórum oktatókkal. Ezek a kijelölt vezetők buzdítsák a tanárokat, hogy rendszeresen vegyék fel velük a kapcsolatot, legalább egyszer negyedévenként. Ha a tanárok nem veszik fel a kapcsolatot a vezetőkkel legalább egyszer egy negyedévben, akkor a vezetők kezdeményezzék a kapcsolatfelvételt.

Ezen alkalmakkor, mikor a vezetők és tanárok megbeszélést tartanak, a tanár mondja el szabadon tapasztalatait, beszéljék meg a kvórum vagy az osztály egyes tanulóinak igényeit, és a tanár kérjen segítséget és tanácsot. Ezek a megbeszélések akkor a leghatékonyabbak, ha személyesen tartják, de ha szükséges, történhet ez telefonon, levélben vagy más módon. Ha egy férfi vezető találkozik egy női tanárral, vagy ha egy női vezető találkozik egy férfi tanárral, szükséges, hogy még egy felnőtt jelen legyen.

Amint a tanárok arra törekednek, hogy megfeleljenek a kihívásoknak, a vezetők is sokat tehetnek azért, hogy személy szerint támogassák és segítsék őket. A vezetők, mikor erre törekednek, ne feledjék, hogy ők

maguk is tanárok. Legyenek készek befogadni a Szentlélek sugalmazásait, és keressék a lehetőséget arra, hogy bizonyosságot tegyenek, tanítsanak a szentírásokból, és megfelelő tanácsot adjanak.

A vezetők talán kényelmetlenül, vagy méltatlannak érzik magukat, ha arra a feladatukra gondolnak, hogy tanácsot adjanak a tanároknak. Azonban sugalmazást és képességet fognak nyerni arra, hogy elvégezzék feladatukat, amint irányításért imádkoznak, tanulmányozzák az evangéliumot és aszerint élnek, és emlékezetükben tartják, hogy az Úrtól kapták elhívásukat. Ezen kívül értékes utasításokhoz juthatnak, ha tanulmányozzák a *Tanítás, nincs nagyobb elhívás* című könyvet, az „Evangéliumi tanítás és vezetés” című részt az *Utasítások egyházi kézikönyve, 2. könyvben*, valamint ha részt vesznek a tanártovábbképző gyűléseken és Az evangélium tanítása tanfolyamon.

A tanárokkal való tanácskozás alkalmával a vezetők hagyják, hogy a tanár igényei és aggodalmai irányítsák a beszélgetés menetét. Annak érdekében, hogy segítsenek a tanárnak végiggondolni, hogy hol tart, és mit tehet a fejlődés érdekében, a vezetők feltehetnek kérdéseket, melyek megfontolt gondolatokra sarkallnak, mint például az alábbi listán szereplők. Ilyen kérdések segíthetnek a vezetőknek felfedezni az adott módot, ahogy segíthetnek.

- Hogyan érzel tanári elhívásoddal kapcsolatban?
- Vannak-e olyan élményeid az osztályoddal kapcsolatban, melyekről beszélni szeretnél?
- Mi volt a legsikeresebb tanítási élményed?
- Elmondanál néhány példát, hogy hogyan reagálnak az osztály tanulói a leckékre, melyeket tanítasz?
- Mik az igényei az egyes tanulóknak?
- Milyen céljaid vannak mint tanárnak?
- Mit segíthetnek, hogy elérjed ezeket a célokat?”

A prófétai kihívás

„Az egyház összes segédszervezetei közül a Vasárnapi Iskola egyedülálló... Tananyaga az evangélium teljes skáláját felöleli... Ha az egyháznak szüksége van arra, hogy megerősödjön, márpedig szüksége van rá; ha az evangéliumról való tudásnak növekednie kell az egyház tagjai között, márpedig növekednie kell; ha népünk lelkiisége finomításra szorul, márpedig rászorul -- akkor a Vasárnapi Iskolának még hatékonyabbá kell válnia” (Gordon B. Hinckley, „The Sunday School as a missionary”, *Ensign*, 1971. aug., 29. o.).